

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **L. Ch. B.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Lilianou Balašovou Vochalovou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2005, sp. zn. 55 Az 48/2005,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21. 3. 2005, č. j. OAM-314/VL-10-ZA07-2005, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci (dále jen „stěžovatel“) azyl pro nesplnění podmínek podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Brně zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), rozsudkem ze dne 30. 11. 2005.

Rozsudek žalobce napadl kasační stížností, a to z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. V této kasační stížnosti stěžovatel opět upozornil na skutečnost, že z Číny odcestoval z náboženských důvodů, neboť jako katolík měl problémy s čínskou policií. Katolíkem je od roku 2004 a katolický kostel navštěvoval jednou denně, přičemž při jedné mši došlo k potyčce s policií. Několik jeho kamarádů bylo zadrženo, proto v obavě, že by mohl být také zadržen, odjel do ČR. Vzhledem k tomu, že se v případě návratu obává pronásledování z důvodu náboženství, požádal v ČR o azyl, neboť podle § 12 písm. b) zákona o azylu je důvodem pro udělení azylu také odůvodněný strach z pronásledování z důvodu náboženství. Vzhledem k tomu, že krajský soud pouze konstatoval závěry, ke kterým dospěl žalovaný, shledává stěžovatel jeho rozsudek nepřezkoumatelným.

Stěžovatel také požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel ve své situaci shledává hrozbu pronásledování z důvodu náboženství a soudí, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda na základě jeho tvrzení lze shledat, že by coby katolík opravdu byl v Číně pronásledován. Prakticky totožnou skutkovou a právní situaci řešil zdejší soud také ve svém rozsudku ze dne 19. 8. 2004, sp. zn. 4 Azs 152/2004 (publ. pod č. 903/2006 Sb. NSS), kde uvedl: *„Pokud žadatel o udělení azylu tvrdí, že byl v zemi původu (ve Vietnamu) diskriminován pro své katolické vyznání, nicméně neví, co je to Bible, jakožto základní pramen katolické věrouky, a nezná vůbec křesťanské svátky, je jeho tvrzení o diskriminovaném katolíkově více než nedůvěryhodné. Při nedostatku jiných důkazních prostředků k ověření žadatelova tvrzení nelze pokládat otázky správního orgánu zaměřené na alespoň základní povědomosti o katolickém náboženství za nemístné a odpovědi takto získané za nepoužitelné v řízení.“* Za situace, kdy z rozsudku krajského soudu vyplývá, že také v nyní posuzovaném případě neprojevil stěžovatel ani základní znalost katolického náboženství, lze shledat, že tento právní názor plně dopadá i na jeho situaci, aniž by v kasační stížnosti byla položena jiná právní otázka.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu